

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1079

19.11.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatvirksomhet: SAs tradisjon og ånd

Del 2

LÆREN FRA 9. NOVEMBER (1923)

Analysen av utviklingen i perioden 1918-1923 har allerede vist oss de tre første varige kravene som SAs tradisjon også stiller til dagens politiske soldatarbeid:

Politiske soldater kjemper for en ny orden - der soldaten kan innta sin rettmessige plass og går derfor sammen om å danne en **REVOLUSJONÆR ALLIANS AV SOLDATER**.

- Denne føderasjonen motsetter seg livsstilen med upolitisk soldatliv (militarisme), som til syvende og sist bare stabiliserer det herskende systemet, og ser tvert imot på seg selv som **KJERNE I EN POLITISK REVOLUSJONÆR FOLKEHÆR**.

Som organisasjonsform for den militante eliten i vår nasjon kan Bund bare oppfylle sin revolusjonære oppgave hvis den som **STURM-ABTEILUNG (SA)** underordner seg **DET REVOLUSJONÆRE TYSKE ARBEIDERPARTI (NSDAP)**.

Disse tradisjonslinjene fra SAs formative år skulle vise seg å være fremtidsrettede og er det fortsatt den dag i dag, som vi skal se. Den praktiske målsettingen for den

politiske kampen i årene 1919-1923, som gikk ut på å utløse en nasjonal oppstand, et opprør, ved å etablere en likeverdig allianse, et politisk forbund av soldater (Deutscher Kampfbund), fortsatt først og fremst forstått i militære termer, med det revolusjonære arbeiderpartiet, kan derimot ikke være en tradisjon for oss. Vår tradisjon er ikke et resultat av forløpet av det mislykkede opprøret 9. november 1923, men av de lærdommene vi kan trekke av det. Disse lærdommene dreier seg selvfølgelig først og fremst om strategien til den politiske kampbevegelsen, og jeg har derfor allerede ved flere anledninger presentert dem i denne sammenhengen.

På dette punktet er det bare viktig hvordan disse læresetningene, som setter kampen for massene og dermed for gjennomføringen av en "legal revolusjon" i stedet for opprøret, påvirker de politiske soldatenes allianser: Forholdet mellom den politiske soldatorganisasjonen og det revolusjonære arbeiderpartiet ble ikke en allianse mellom likemenn, men må innebære en utvetydig underordning av det militante hastverket under viljen til å forme partiet. Derfor er det "tyske kampforbundet" fra 1923, som forente de den gang aktive politiske soldatene fra forskjellige forbund i en revolusjonær-militær opprørsorganisasjon og konfronterte NSDAP som en likeverdig partner, IKKE vårt forbilde. Vi streber ikke etter å forene soldater i en militær opprørsorganisasjon, men etter å forene de politiske soldatene i en Sturm-Abteilung - en underavdeling - av partiet, som har den ledende politiske rollen i dette!

Men begge delene til sammen, som bare er organisasjonsformer for de ulike mennesketyperne i en bevegelse, har ikke som oppgave å styrte det herskende systemet militært, men forsøker å overbevise befolkningmassene om vår idé og livsholdning! Den revolusjonen vi streber etter, er ikke et opprør for å endre maktforholdene, men å vinne folkemassene for et nytt livsideal, som så uunngåelig vil bli fulgt av en endring i maktstrukturene!

Ut fra erfaringene fra 9. november 1923 oppstår dermed det fjerde kravet i SA-tradisjonen til de politiske soldatene:

SA i en kamptid forstår seg selv som en soldatisk, men ikke som en militær organisasjon - den slutter seg derfor sammen for å danne en soldatisk underavdeling av partiet og ikke en militær opprørsbevegelse! Den ønsker å samle de mest verdifulle og militante elementene i folket rundt seg gjennom eksempel, forbilde og utdanning, men ikke å styrte det herskende systemet gjennom væpnet kamp. **SA AVVISER VÆpnet OPPRØR** og bekjenner seg til **STRATEGIEN FOR LOVLIG REVOLUSJON!**

FORBUDSTIDEN (1923 - 1925)

Da det nasjonale opprøret 9. november 1923 uunngåelig mislyktes på grunn av forræderi fra reaksjonære kretser, førte det til den første store og livstruende krisen for den unge nasjonalsosialistiske bevegelsen: Lederen ble arrestert og dømt til fengsel - NSDAP ble forbudt! Sammen med partiet ble også SA forbudt som underavdeling, som dermed hadde mislyktes dobbelt - som militær forening og del av den militære opprørsorganisasjonen Deutscher Kampfbund, fordi opprøret hadde endt med fullstendig nederlag, og som militant underavdeling av det revolusjonære arbeiderpartiet, fordi NSDAP var blitt forbudt og ikke lenger var i stand til å gripe formativt inn i den politiske debatten. I denne situasjonen viste Ernst Röhm's geniale organisasjonsevne og urokkelige kampvilje seg nok en gang:

Det er hans fortjeneste at den revolusjonær-politiske soldatbevegelsen ikke gikk i oppløsning i utallige foreninger og sekter, men forble et fellesskap. Under de vanskeligste ytre omstendigheter skapte han en stor og mektig militær organisasjon - **Frontbann** - som et juridisk dekke for det **forbudte**, men fortsatt eksisterende SA. Det som ble igjen utenfor Frontbann, ble redusert til apolitisk soldatarbeid eller forblødde i organiseringen av attentater og mord, og ofret seg i en blodig aksjonisme som til syvende og sist forble forgjeves. Frontbann derimot, som snart omfattet titusenvise av krigere, ble en stor, enhetlig kamporganisasjon av politiske soldater og var lojal mot Adolf Hitler, den tyske revolusjonslederen.

Men Ernst Röhm var og forble et lysende eksempel som organisator og kriger, og som politisk strateg var og forble han alltid en storkriger som til syvende og sist bare kjente én vei til den nye orden - organiseringen av det væpnede opprøret. Dette målet ble i utgangspunktet også nådd av Frontbann. Men dette kunne ikke være, og var ikke, veien fremover. Adolf Hitler trakk lærdom av det mislykkede opprøret:

I løpet av de månedene han satt fengslet på festningen, kom Føreren til grunnleggende innsikt i den tyske revolusjonens vei og, avledet av dette, i SAs rolle og oppgave i den tyske frihetskampen. I hans bok "Mein Kampf" (Min kamp) presenteres og begrunnes alt det som vi har anerkjent som de fire første konklusjonene fra SAs historie, og som fortsatt er bindende for oss. Ikke Wehrverband - og dermed heller ikke Frontbann - var den siste og gyldige formen for det nye SA.

Fra nå av skulle ikke den militære, men den politisk-propagandistiske gjennombruddskampen være det klare og eneste målet for Sturm-Abteilung. Dermed var spørsmålet om SAs dobbeltkarakter definitivt avgjort - selv om SA var av soldatkarakter, skulle det ikke være en militær, men en rent politisk styrke i partiets tjeneste. Dette skilte i første omgang også Adolf Hitlers og Ernst Röhm's veier: Lojal mot Føreren trakk Röhm seg fra ledelsen av Frontbann og returnerte

oppdraget med å videreføre det forbudte SA. Deretter forlot han Tyskland for å reorganisere den bolivianske hæren som militærrådgiver i generalstabten. Veien var klar for det nye SA.

Til å begynne med var imidlertid både partiet og SA fortsatt forbudt. Først måtte forbudet overleves og veien ryddes for en ny begynnelse. Denne første forbudsperioden for den nasjonalsosialistiske bevegelsen - så kort som den var - er likevel et viktig og interessant eksempel for oss, siden vi befinner oss i en lignende, om enn mye vanskeligere situasjon:

I løpet av de mer enn 65 årene den nasjonalsosialistiske bevegelsen har eksistert, har den vært forbudt i 41 år og er fortsatt forbudt. I løpet av disse lange forbudsårene har vi hatt nok tid til å analysere hvordan en så undertrykt bevegelse under slike forhold kan leve videre og vokse seg sterkere igjen. I åtte år har vi funnet og gått den klare og gjennomtenkte veien som nå fører oss mer målrettet mot partiets gjenfødelse. Ideer dør aldri av forfølgelse og forbud - ideer dør bare av likegyldighet og resignasjon. Men hvem kunne motstå disse mer effektivt og resolutt enn de politiske soldatene i vår livsfilosofi, hvis hele liv er preget av tro, lydighet og kamp, som alle motsetter seg enhver tanke om likegyldighet og resignasjon?

Dette viser med all tydelighet hvor mye nasjonalsosialismen er mer enn den rasjonelle erkjennelsen av riktigheten av en ideologisk og politisk overbevisning - hvor mye den også er en livsholdning som gjennomsyrrer hele mennesket på alle livets områder! Man kan kanskje forby og midlertidig oppløse organisasjoner, men en slik idé, som både er en verdensanskuelse og en livsstil, kan aldri forbys - og fremfor alt kan man ikke forby de menneskene som ikke bare holder fast ved denne idéen, men som lever den kompromissløst og trofast, dag etter dag, og står opp for den!

Ethvert forbud må mislykkes igjen og igjen på grunn av dette faktum! Arbeidere, soldater og ledere - de tre manifestasjonene av det nasjonalsosialistiske menneskebildet - forblir hva de er, selv om deres organisasjonsformer blir knust. Og som arbeidere, soldater og ledere vil de alltid danne nye organisasjonsformer, fordi de ikke henter sin styrke og makt fra eksistensen av en bestemt organisasjon, men fra det faktum at de danner et uforgjengelig idéfellesskap!

Men mens lederkorpsets fellesskap er sårbart, siden det naturlig nok består av en forholdsvis liten krets av mennesker (slik gikk den nasjonalsosialistiske bevegelsen i oppløsning etter 1945, ikke minst på grunn av de alliertes og deres tyske kollaboratørers mangeårige internering og påfølgende eliminering av det midtre og lavere lederkorpset), og mens fellesskapet av små, hardtarbeidende, men ofte fortsatt svært innviklet i sine private levekår og livsutsikter, har en tendens til

å splittes opp i ulike grupper og smågrupper under forbudsforhold, uten en sterk ryggrad i en fungerende partiorganisasjon, og taktisk unndra seg forbudet i stedet for å kjempe tappert mot det, partikamerater under forbudsforhold og uten den sterke ryggraden i en fungerende partiorganisasjon har en tendens til å splitte seg opp i forskjellige grupper og smågrupper og taktisk unndra seg forbudet i stedet for modig å bekjempe det, vil fellesskapet av politiske soldater, selv i tilfelle av midlertidig oppsplitting, med det sunne instinktet og takket være den rådende kameratslige livsfølelsen til krigeren, alltid ha en avgjørende andel i å overvinne eller i det minste nøytralisere et forbud!

Dette fellesskapet av politiske soldater trenger ingen bestemt organisasjonsform - om det lever videre som en mektig militærforening, slik det en gang gjorde med Frontbann (1924), om det lever videre som bowling-, tur- og spareklubber, slik det gjorde under SA-forbudet i 1932, eller som en fritidsklubb, stamklubb eller moroklubb (Freundschaftsgesellschaft Deutschland-Obervolta), slik det gjorde etter forbudet mot det nye SA (ANS/NA) i 1983, alt dette er mulig, men ikke avgjørende. Det som er avgjørende, er den innsikten vi som Femte kan hente fra SA-tradisjonen:

Vår nasjonalsosialistiske livsanskuelses uovervinnelighet skyldes først og fremst livsholdningen til våre politiske soldater, som under et forbud danner et uforgjengelig idéfellesskap som sikrer bevegelsens overlevelse og gjenfødelse uavhengig av konkrete organisasjonsformer!

KAMPTIDEN (1925 - 1933)

Kort tid etter løslatelsen fra festningsfengselet i Landsberg grunnla Føreren NSDAP på nytt i februar 1925. Opphevelsen av naziforbudet kom etter løftet om at den nasjonalsosialistiske bevegelsen heretter ville operere strengt lovlig og ikke ville forsøke seg på et nytt kuppforsøk. Som allerede nevnt var denne forsikringen ikke en kapitulasjon overfor den borgerlige staten eller et forræderi mot revolusjonen. Tvert imot, med denne marsjordren ble lærdommene fra 9. november nå satt ut i livet, og den legale revolusjonens strategi ble tatt i bruk, noe som den 30. januar 1933 kulminerte i maktvertakelsen av NSDAPs leder, som på dette tidspunktet allerede hadde vokst til å bli den desidert sterkeste politiske kraften i Tyskland!

Disse årene fra 1925 til 1933 har gått inn i vår bevegelses historie som den første kampperioden. Det var også i disse årene at det snart nystiftede SA fant sin egentlige form:

Nå ble den sivile, ubevæpnede partihæren av politiske soldater til og vokste seg

sterkere år for år. Typen av denne politiske soldaten - realisert i SAs snart hundretusener av brunskjorter - ble helten i det gryende tredje riket. Den "ukjente SA-mannen", som Goebbels en gang hadde kalt "Det tredje rikets aristokrat", ble med sin kamp og sitt offer den egentlige skaperen av den nasjonalsosialistiske folkestaten! 400 blodvitner og flere tusen sårede - det var SAs blodtap i kampen for det nye riket. Men urokkelig og uimotståelig marsjerte denne politiske hæren av vårt folk frem mot den endelige seieren.

I september 1930 fikk NSDAP sitt politiske gjennombrudd: Frem til da hadde tusenvis av menn samlet seg i SA, som i en tilsynelatende håpløs situasjon utgjorde det mest aktive og militante elementet i det tyske folket. Men etter denne første, store valgseieren våknet minnet om frontfellesskapet fra første verdenskrig og alle de nasjonale og sosiale forhåpningene som en gang hadde vært knyttet til det - lengselen etter et virkelig nasjonalt fellesskap av arbeidere og soldater - igjen i de brede folkemassene! Det som hadde vært en hastverks kamp, ble de brede massers folkekamp! Tyskland var i ferd med å våkne! SAs kampråp "**Tyskland våkner!**" ga nå gjenklang hos hundretusener av menn - soldater fra den store krigen, men også mange svært unge krigere hvis lengsel etter fellesskap var blitt skjebnesvangert vekket i Weimarsystemets elendighet, korrupsjon og demokrati! Denne veksten i den brune hæren førte naturligvis med seg enorme organisatoriske problemer som den tidligere SA-organisasjonen slet med å takle.

Nå dreide det seg ikke lenger om å hegne om ilden, om å holde ut i den mørke natten - nå måtte SA bringes inn i en form som gjorde det mulig å kjempe seg til makten. For den store valgseieren i september 1930 var ikke slutten på kampen - den var bare begynnelsen på den virkelige gjennombruddskampen. Først nå samlet gårdsdagens krefter seg virkelig mot nasjonalsosialismen, først nå utstedte KPD ordren som ble begynnelsen på masseterroren: "**Slå fascistene der dere møter dem!**"

I denne situasjonen kalte Adolf Hitler Ernst Röhm tilbake fra Bolivia - og Röhm kom og overtok ledelsen av SA igjen som stabssjef. Führerens vurdering av Röhms arbeid og det SA han ledet i disse kritiske årene fremgår i ettertid av hans nyttårshilsen til stabssjefen i 1934, som ble publisert i tysk presse på den tiden:

"Min kjære stabssjef!

Den nasjonalsosialistiske bevegelsens kamp og den nasjonalsosialistiske revolusjonen ble bare muliggjort av SAs konsekvente nedkjemping av den marxistiske terroren. Hvis hæren må garantere nasjonens beskyttelse utad, er det SAs oppgave å sikre den nasjonalsosialistiske revolusjonens seier, den nasjonalsosialistiske statens eksistens og vårt nasjonale fellesskap innad. Da jeg utnevnte deg, min kjære stabssjef, til din nåværende stilling, gjennomgikk SA en

alvorlig krise. Det er først og fremst takket være deg at dette politiske instrumentet etter bare noen få år var i stand til å utvikle den styrken som gjorde det mulig for meg til slutt å vinne kampen om makten ved å beseire den marxistiske motstanderen.

*Ved slutten av det nasjonalsosialistiske revolusjonsåret føler jeg meg derfor tvunget til å takke deg, min kjære Ernst Röhm, for de uforgjengelige tjenester du har gjort den nasjonalsosialistiske bevegelsen og det tyske folket, og forsikre deg om hvor takknemlig jeg er skjebnen for å kunne kalle slike menn som deg mine venner og kampfeller.
I varmt vennskap og takknemlig takknemlighet.*

Din Adolf Hitler."

Det var altså ikke den hardtarbeidende partiarbeideren, ikke den medrivende taleren og ikke den dypsindige tenkeren som var de virkelige skaperne av Det tredje riket, selv om de alle var nødvendige for seieren. Skaperen av Det tredje riket - det var den "ukjente SA-mannen", den enkle soldaten i brunskjorte, som gjennom sitt liv, sin kamp og sitt politiske arbeid var mer overbevisende enn noen organisasjon, noe enkeltstående masse møte og noe teoretisk skrift kunne ha vært! Det var nettopp de oppildnede massene av sosialistiske og kommunistiske arbeidere, med sitt sunne instinkt og sin avsky for enhver borgerlig reaksjonær holdning og ideologi, som bare kunne ha blitt vunnet for nasjonalsosialismen gjennom det levde eksempelet til antikapitalistiske og antiborgerlige revolusjonære arbeidere og soldater. Frontsamfunnet fra første verdenskrig, som etter alle frontsoldaters følelse ville ha overvunnet den borgerlige klassestaten etter en seier og fremtvunget den tyske nasjonens sosiale folkestat, men som ble brutt av forræderi og nederlag mot det fremvoksende systemet av bonzer og parasitter, hadde oppstått på nytt, hadde strålt ut til den unge generasjonen og nå ga nytt håp for det tyske folkets overlevelse og nye utvikling - dette frontfelleskapet hadde funnet sin endelige form i SAs brune hær og muliggjort seieren til det revolusjonære tyske arbeiderpartiet, den nasjonalsosialistiske bevegelsen!

Vi tenker først og fremst på denne SA-kamptiden når vi holder fast ved tradisjonen og ånden fra Sturm-Abteilung og gir den nytt liv i vår tid og for vår kamp.

Men dette SA virket ikke gjennom et selvstendig program eller politiske knep - det virket utelukkende gjennom SA-åndens levde eksempel, gjennom hver enkelt SA-krigers konkrete hverdagsliv og handlinger, som på sin plass som enkeltperson og som del av brunskjortehæren var den skarpeste og klareste legemliggjøringen av den nasjonalsosialistiske livsholdningen og dermed

overbeviste og rev med seg folkekameratene! I dette arbeidet, gjennom SA-åndens levde eksempel, ligger SAs sjette og sannsynligvis viktigste tradisjonslinje, uten hvilken alt annet ville være meningsløst, og som vi stolt bekjenner oss til, akkurat som vi forstår og ønsker å leve den som en avgjørende oppgave og forpliktelse i våre liv og vår kamp!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektuelle Völkler und Kampfmenschen als bisher an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer rassen Volk. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des bedingungslosen Völkertods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist nicht dafür, die Völkermord - gegen alle rassen Völkler (?) - zu begreifen. Seine Mittel und Einrichtungen, Chiffren und Kommunikation sind "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Stummkampf, ob als Propagandamittel benutzt oder auf einem Schicksalsspiel auf dem Arde. Jeder Nationalsozialist ist sein Pflichter.

Hilf Hitler!
Gottard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related. Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthetrident.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the **NEW ORDER**

Number 179 (7/20) Printed 2022 April 29, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Details of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of assembling genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture direction, and non-writing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info